

1985/86:57

Prot. 1985/86:57
13 januari 1986

Måndagen den 13 januari

Kl. 12.00

Meddelande om interpellationsvar

Om slopande av förmalningsavgiften på viss brödsäd

1 § Meddelande om svar på interpellation 1985/86:76

Anf. 1 Utbildningsminister LENNART BODSTRÖM:

Herr talman! Med hänvisning till riksdagsordningens 6 kap. 1 § får jag meddela att då interpellanten ej var i tillfälle att ta emot svaret på avsedd dag, kommer jag att besvara interpellationen onsdagen den 22 januari.

2 § Svar på interpellation 1985/86:72 om slopande av förmalningsavgiften på viss brödsäd

Anf. 2 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Alf Svensson har frågat mig om jag är beredd att vidta åtgärder så att förmalningsavgiften på brödsäd som bevisligen odlats utan kemiska bekämpningsmedel och "konstgödselkväve" snarast kan slopas.

Under de senaste tre åren har vi här i landet påbörjat utvecklingen mot en livsmedelspolitik, där livsmedlens kvalitet och hänsynen till djur och miljö står i förgrunden på ett helt annat sätt än tidigare. Jag vill understryka att den effektivitet vi eftersträvar i livsmedelsproduktionen inte kan bedömas enbart enligt kortsiktiga ekonomiska kriterier. Produktionsformer som leder till försurning av mark och vatten eller som ger skador och sjukdomar på våra husdjur är inte i verklig mening effektiva. Att det inte heller i alla lägen är effektivt att satsa på ökad kvantitet visar inte minst de stora överskott av jordbruksprodukter som för närvarande pressar lönsamheten i jordbruket och som på sikt kan leda till höjda matpriser.

En politik med den inriktning som jag inledningsvis angav kräver en helhetssyn på livsmedelssektorn – en samlad livsmedelspolitik.

Sedan den socialdemokratiska regeringen tillträdde hösten 1982 har också en rad åtgärder vidtagits på livsmedelsområdet som innebär en klar kursomläggning. Låt mig nämna de viktigaste.

Genom 1985 års livsmedelspolitiska beslut har en tryggad försörjning med fullgoda och hälsosamma livsmedel gjorts till livsmedelspolitikens viktigaste mål.

Det har också slagits fast att jordbruket och livsmedelsproduktionen måste ta hänsyn till kravet på en god miljö och till behovet av en långsiktig och planerad hushållning med våra naturresurser. Jordbruket skall således i möjlig utsträckning använda miljövänliga odlingsmetoder som bidrar till en

*Om slopande av för-
malningsavgiften på
viss brödsäd*

göd hushållning med mark, vatten och växtnäring och vidare i rimlig utsträckning bedrivs så, att det bidrar till att bevara genetisk variation och värdefulla delar av fauna och flora i odlingslandskapet.

Regeringen uppdrog i juli 1984 åt skogs- och jordbrukets forskningsråd att utarbeta ett omfattande forskningsprogram om alternativa produktionsformer i jordbruket. Uppdraget har nu slutförts och remissbehandlats. Regeringen har nyligen lagt fram en proposition om denna forskning.

Forskningsrådet arbetar för närvarande på regeringens uppdrag med ett sammanhållet program för livsmedelsforskning. Programmet skall redovisas senast den 1 juli 1986. Det skall omfatta en helhetssyn på livsmedelskedjan och utgå från konsumenternas krav på kvalitet hos våra livsmedel. Detta program anknyter till det jag nyss nämnde och kommer att ge oss bättre kunskaper om sambanden mellan olika produktionsformer och matens kvalitet.

Sist men inte minst vill jag nämna att riksdagen på regeringens förslag har beslutat om avgifter på kemiska gödsel- och bekämpningsmedel. Syftet är att uppnå en från hälso- och miljösynpunkt nödvändig minskad användning av dessa medel. Avgiftsbeläggningen innebär givetvis också en konkurrensför- del för den form av jordbruk som inte använder sådana medel.

En omedelbar insats för kvalitet och miljöhänsyn i livsmedelspolitiken kan enligt min mening vara att öka möjligheterna till kvalitetsbetalning inom jordbruksprisregleringen på områden där man redan nu objektivt kan fastställa önskvärdenheten av vissa åtgärder. Regeringen avser inom kort att ge statens jordbruksnämnd i uppdrag att överväga sådana möjligheter. Hur en kvalitetsbetalning skall utformas för att bäst gagna sitt syfte får prövas i detta sammanhang.

Anf. 3 ALF SVENSSON (c):

Herr talman! Jag vill tacka jordbruksministern för svaret på min interpellation.

Det är först under de allra senaste åren som vi fått en uppmärksammat debatt runt våra livsmedels kvalitet. Personligen har jag alltid varit övertygad om att miljödebatten kommer att tillspetsas och bli vida mer resolut den dag när vi får klart för oss att det som kallas livsmedel kanske inte alltid gör skäl för beteckningen. Jag tycker man skall ha all förståelse för att människor blir gränslöst upprörda när de får upp ögonen för att deras mat har en diskutabel kvalitet.

Man kan ju inte med bästa vilja i världen påstå att det politiska etablissemangent alla gånger varit vare sig pådrivande eller tillräckligt observant för att främja livsmedelskvaliteten. Jag tycker emellertid att man i jordbruksministerns svar kan spåra en kursändring beträffande både språkbruk och viljeinriktning, och detta hälsas givetvis med stor tillfredsställelse.

Under många år har ett litet antal jordbrukare vägrat att ställa lönsamheten framför kvalitetskraven. Jag har all förståelse för att jordbrukaren i regel måste acceptera jordbrukspolitiken och sätta tilltro till de råd och påståenden som jordbruks- och odlingsexpertis ger. Men nog finns det anledning att beundra den grupp som trots en tidigare ganska spefull inställning från det

jordbrukspolitiska etablissemang hållit ut och vågat och velat gå emot strömmen.

Jordbruksministern lyfter i sitt svar fram de satsningar som först nu görs på forskning om alternativa produktionsformer. Ja, ingen kan ju påstå att de alternativa odlarna, de odlare som velat och vill odla enligt vad man menar är ett biologiskt-ekologiskt riktigt system – dvs. ett kemikaliefritt system – har haft några nämnvärda forskningsanslag på sin sida. Att nå produktionsökningar varje år har, såvitt jag förstår, varit forskares och experters ledstjärna.

Herr talman! Jag är helt övertygad om att vi inte bör och faktiskt inte har moralisk rätt att förhålla stödet till de alternativa odlarna. Men i synnerhet är det vårt ansvar visavi konsumenterna och deras självklara rätt till biologiskt, ekologiskt och giftfritt odlad mat som bör driva oss.

Under senare år har vi jämt och ständigt fått oss till livs jeremiader om det s. k. livsmedelsöverskottet. Först driver jordbrukspolitiken bönderna att producera det maximala och forskare och experter till att ge de för kvantiteten bästa råden. Sedan, när bönderna lyckats, kommer kritiken mot att exporten av livsmedel måste subventioneras.

Närmare en miljon ton säd för humankonsumtion exporteras varje år. Varje kilo måste subventioneras med ca 70 öre. Det rör sig således om rejäla subventioner, ca 700 milj. kr. per år. Jag vågar påstå, herr talman, att de som odlar utan konstgödselkväve och kemikalier inte har varit med om att frambringa den s. k. överproduktionen, som måste subventioneras när den exporteras.

Ca 600 000 ton brödsäd utgör den svenska humankonsumtionen. Det är för den kvantiteten som kvarnarna skall betala den s. k. förmalningsavgiften på 90 öre/kg. Ca 540 miljoner betalas således i förmalningsavgifter.

Under valrörelsen 1985 kom livsmedelskvaliteten upp till debatt nu och då. Stockholms-Bagarns bullar och Olof Palmes Fåröinköpta ägg var stoff i massmedia. Socialdemokraterna deklarerade då helt frankt att 50 % av gifterna i jordbruket skall bort. Vid den allmänpolitiska debatten här i riksdagen i höstas efter valet försökte Thorbjörn Fälldin få Olof Palme att tala om *hur* denna halvering skulle gå till, vilka styrmedel som skulle användas etc. Och det har vi verkligen frågat oss och frågar oss litet till mans alltjämt.

Här finns nu, herr talman, i min interpellation ett konkret förslag till styrmedel som jag vet att alternativodlarna skulle hälsa med stor entusiasm och som jag är övertygad om skulle medföra att det myckna talet om att pressa tillbaka gifthanvändningen började förverkligas konkret – till gagn och glädje för konsumenten.

Jag har ingen aning om hur snabbt eller i vilken omfattning odlare skulle ställa om från s. k. kemikaliejordbruk till ett jordbruk fritt från kemikalier och konstgödselkväve, men jag är fullständigt övertygad om att skall detta ske – och jag anser att det måste ske – så krävs det ekonomiska styrmedel av just den art som jag har presenterat i interpellationen. Jag vill upprepa, att det inte finns rim och reson i att den alternativt odlade spannmålen skall beläggas med en förmalningsavgift och därmed subventionera export av ett överskott som alternativjordbrukarna inte varit med om att skapa.

Herr talman! Jag hade naturligtvis väntat mig att jordbruksministern

utifrån de många krav som konsumenterna numera reser och utifrån de löften som ministerns parti ställt ut i valrörelsen hade haft en del mer konkreta utfästelser att komma med här i dag, men så är tydligen inte fallet.

Anf. 4 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Jag konstaterar att Alf Svensson för sin del inte ifrågasätter huruvida den målsättning som mitt parti uttalat sig för och som regeringar uttalat sig för om att halvera bekämpningsmedelsanvändningen under den närmaste femårsperioden skulle vara realistisk. Det finns andra som gör det. Jag har redovisat i åtskilliga omgångar att vi har anledning att tro på att den möjligheten skulle vara realistisk, och jag har också redovisat vilka åtgärder som vi räknar med att vi skall behöva utnyttja för att nå det målet.

Vi är alltså ense om angelägenheten av att minimera kemikalieanvändningen. Jag bad sommaren 1984 skogs- och jordbrukets forskningsråd att ta reda på under vilka förutsättningar det kunde ske och vilka möjligheter som fanns att med bibehållen god ekonomi i jordbruket komma fram till produktionsformer som skulle vara, som vi ser det, gynnsamma för både kvalitet och miljö.

I det forskningsprogram som vi nu lagt till grund för vår proposition redovisar forskarna att det borde finnas sådana möjligheter – men de vill ha stöd för sin forskning, och vi föreslår riksdagen att ge sådant stöd.

Som vi sade är vi alltså överens om angelägenheten av att minska kemikalieanvändningen. Däremot är vi väl i dag, såvitt jag förstår, inte mogna för ett förbud att använda handelsgödsel. Kvalitetsaspekterna skall stå i förgrunden för vår politik. Jag utesluter inte – det vill jag säga – några åtgärder, men jag vill ha frågan om hur en kvalitetsbetalning skall utformas prövad i ett sammanhang – alltså inte bara knuten till en viss odlingsmetod. Det gäller hur vi generellt skall kunna främja en utveckling mot bästa möjliga kvalitet på våra livsmedel.

Vi har i forskningsprogrammet understrukit att de kunskaper och erfarenheter som de som odlar utan bekämpningsmedel och utan att använda handelsgödsel har – vad vi nu kallar "alternativt", vilket är ett felaktigt begrepp, eftersom det finns många alternativa odlingsformer – skall utnyttjas när forskarna arbetar vidare.

Dessutom kan jag konstatera att den som i dag inte utnyttjar exempelvis handelsgödsel och bekämpningsmedel slipper ifrån en avgift som i dag kommer att ligga på ungefär 25 %. Det torde, som jag har sagt i mitt svar, kunna betraktas som en konkurrensfördel.

Jag vill alltså ha de här frågorna bedömda i ett sammanhang: Hur skall vi kunna skapa en god kvalitet på våra livsmedel? Vi skall pröva de frågorna på basis av de odlingsmetoder som hitintills använts, med inriktningen att begränsa kemikalieanvändningen i de odlingsmetoderna. Vi skall också utnyttja kunskaper som kommit fram när det gäller att odla helt fritt från kemikalier och bekämpningsmedel.

Anf. 5 ALF SVENSSON (c):

Herr talman! Jag uppfattade det verkligen som mycket tilltalande när socialdemokraterna i valrörelsen talade om: Vi skall se till att en halvering av

giftanvändningen sker under kommande femårsperiod. Vad jag är rädd för är att tiden går så fort att det blir mer panikartade åtgärder som måste till för att man skall kunna infria detta löfte. Jag tror nämligen att det krävs en mycket väl planlagd period och att man börjar omgående. Om denna halvering skall komma till stånd. Det är enligt min mening på intet sätt klokt med ett förbud mot användning av konstgödselkväve – och jag känner inte till något parti som har föreslagit ett sådant förbud. Men det är helt klart, och det tror jag inte att det råder delade meningar om, att det kommer att krävas styrmedel för att minskningen skall bli verklighet.

Nu uppfattade jag jordbruksministern så, och jag hoppas att det var rätt, att en sådan åtgärd som jag föreslår i min interpellation inte är utesluten. Den kan alltså komma framöver. Vi vet i dag att många konsumenter efterfrågar giftfritt odlade livsmedel. På sistone har faktiskt också kommuner och, om jag inte har alldeles fel, även något landsting till sin bespising försökt få livsmedel som är giftfritt odlade utan kemikalier och konstgödselkväve. Det är därför ett mycket stort tryck på de få "alternativodlare" som finns.

Det är angeläget att åtgärderna inte låter vänta på sig alltför lång tid, om vi skall kunna nå det goda resultatet att minska giftanvändningen med 50 % och göra det möjligt för de odlare som i dag odlar giftfritt att existera och leva vidare på sina jordbruk.

Anf. 6 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Jag vill bara konstatera att vi redan har tillgripit en rad åtgärder för att konkret ha möjlighet att komma ned till den 50-procentiga användning som Alf Svensson och jag här, talar om. Vi har skärpt kemikaliekontrollen. Vi har förbjudit flygbesprutning över t. ex. åkermark. Vi har vidtagit åtgärder för att skapa restriktivitet i områden som ur miljösynpunkt är särskilt känsliga för utnyttjandet av kemikalier. Vi har också konstaterat att ändringar i själva hanteringen av besprutningsmetoder- na ger förutsättningar för betydligt större varsamhet i hanteringen.

Jag är därför inte pessimistisk när det gäller möjligheterna att nå fram till den halvering som vi har ställt upp som en målsättning för femårsperioden.

Anf. 7 ALF SVENSSON (c):

Herr talman! Det är i allra högsta grad med tacksamhet som jag noterar att åtgärder har vidtagits. Vi måste emellertid konstatera att det är först under senare år som insatser har gjorts som gagnar och stimulerar den alternativa odlingen, om jag kan använda det uttrycket. Jag tycker inte heller att de miljoner som anslås i årets budgetproposition är särskilt många, när man registrerar hur de skall spaltas upp och allt som de skall räcka till.

Trots alla vidtagna åtgärder, som jag mycket väl förstår att jordbruksministern här vill lyfta fram och berömma sig av, är det få som i dag vågar sig på, jag höll på att säga konststycket, att odla utan kemikalier och konstgödselkväve. De som ändå gör det borde på något sätt stimuleras. Vi vet, jordbruksministern, att just en sådan åtgärd som jag föreslår, att dessa odlare skall slippa förmalningsavgiften, från odlarnas håll betraktas som mycket angelägen. Varför skulle man inte rent konkret kunna gå dessa pionjärer, banbrytare, till mötes?

Prot. 1985/86:57
13 januari 1986

*Om slopande av för-
malningsavgiften på
viss brödsäd*

Anf. 8 Jordbruksminister SVANTE LUNDKVIST:

Herr talman! Jag har sagt att jag inte utesluter några åtgärder, men jag vill ha frågorna bedömda i hela sitt sammanhang. Problemet är inte enkelt, eftersom det också är fråga om kontroll och annat. Därför vill jag i ett sammanhang ha bedömt hur vi skall komma fram till exempelvis en form av kvalitetsbetalning eller andra åtgärder som verkligen gör att vi når det som ändå måste vara det övergripande syftet i vår diskussion – att vi skall få så bra kvalitet som det över huvud taget är möjligt på våra livsmedel.

Talmannen anmälde att Alf Svensson anhållit att till protokollet få antecknat att han inte ägde rätt till ytterligare inlägg.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Föredrogs och hänvisades
Propositionerna och skrivelserna
1985/86:71 till finansutskottet
1985/86:72 till lagutskottet
1985/86:73 till socialförsäkringsutskottet
1985/86:74 och 76 till jordbruksutskottet
1985/86:78 till skatteutskottet

4 § Efter föredragning lades
Skrivelse
1985/86:103 till handlingarna

5 § Föredrogs och hänvisades
Förslag
1985/86:13 till konstitutionsutskottet

6 § Föredrogs och hänvisades
Motion
1985/86:251 till utbildningsutskottet

7 § Anmäldes och bordlades
Finansutskottets betänkanden
1985/86:8 Anvisning av medel på tilläggsbudget II för kostnader för framtagande av kontrolluppgifter m. m. (förs. 1985/86:9)
1985/86:9 Tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1985/86 (prop. 1985/86:25 delvis)

Skatteutskottets betänkande
1985/86:19 Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jamaica (prop. 1985/86:69)

8 § Meddelande om interpellationer

Meddelades att följande interpellationer framställdes

den 10 januari

1985/86:100 av *Anita Bråkenhielm* (m) till civilministern om prästtjänstfördelningen:

Det har väckt mycket stor oro, inte minst i Växjö stift, att civildepartementet trots pågående utredningsarbete i vad gäller församlings- och pastoratsindelningen krävt domkapitlet på besked varför man upprätthåller prästtjänster i ett stort antal av stiftets församlingar.

Civildepartementet hänvisar till en bestämmelse från 1957 angående befolkningsunderlag för prästtjänster.

Jag vill fråga civilministern:

Är det meningsfullt att bygga prästtjänstfördelningen på normer för befolkningsunderlag från 1957 även i avfolkningsbygder?

Vad är avsikten bakom att kravet aktualiserats innan församlings- och pastoratsindelningen färdigutretts?

1985/86:101 av *Ulla Orring* (fp) till kommunikationsministern om åtgärder för att minska järnvägstrafikens sårbarhet vid strömavbrott:

Ett hundratal resenärer med tåg 92 på väg från Stockholm till Umeå anandag jul fick uppleva att tåget blev stillastående i sex timmar på grund av kabelbrott några mil söder om Mellansel. Vagnarna blev ordentligt nerkylda. Passagerarna – däribland barn – frös rejält i ett utkyllt tåg, innan hjälplok kom till platsen. Även SJ:s egen radio- och telefonförbindelse slogs ut. Tågmästare tvingades därför gående ta sig till närmaste telefon efter banan för att påkalla hjälp.

Ett diesellok anlände så småningom och bogserade tåget in till Mellansel och därefter tog sig tåget för egen maskin till Umeå cirka sju och en halv timme försenat.

Det anmärkningsvärda är dock att det tog sex timmar för att undsätta passagerarna innan hjälploket anlände. Kabelbrottet inträffade mellan de båda stationerna Långsele och Mellansel. Avståndet från de två stationerna till det stillastående tåget var endast cirka fem mil.

Den inträffade händelsen visar hur sårbart numera även SJ:s transportnät är efter norra stambanan. Servicen för passagerarna försämras alltmer, och transportsäkerheten äventyras.

I Norrland, med de oftast stränga vintrarna då materielen utsätts för stora påfrestningar, måste jour- och beredskapstjänst fungera även för norrländska förhållanden och för passagerare och personals trygghet och säkerhet.

Meddelande om frågor

Även sådan service som kafé- och restaurangvagn saknas tyvärr alltför ofta på Norrlandstågen.

Med anledning av det anförda vill jag ställa följande frågor:

Ämnar statsrådet anmoda SJ att lämna en offentlig redovisning av den inträffade incidenten annandag jul?

Kommer statsrådet att anmoda SJ eller på annat sätt verka för en förbättrad jour- och beredskapstjänst inom SJ, en förbättrad service för passagerarna i form av fler kafévagnar och att underhålls- och säkerhetstillsynen ej eftersätts, särskilt i vad avser norra stambanan?

1985/86:102 av *Karl Boo* (c) till industriministern om utflyttningen från skogslänen:

Nu har vi en omfattande flytlasspolitik från skogslänen till storstadsområdena. Denna påminner mycket om utvecklingen på 1960-talet. Olyckliga konsekvenser från den epoken kommer också att följa med dagens utveckling. Underlaget för en godtagbar service i glesbygderna minskar, och människor blir utan trygghet och framtid. I storstadsområdena ökar trängsel och miljöproblem. Ingen vinner på en omfattande centraliserings- och koncentrationspolitik.

Samma trend inom regioner stimulerar till en sådan utveckling. Det gäller att ge varje bygd sin chans till näringsliv och utveckling. Det naturligaste underlaget för näringsverksamhet är att ta till vara råvaran och så långt det går också vidareförädla den på orten. Detta gäller på ett alldeles särskilt sätt skogsråvaran. Mindre sågverksföretag, som på ett avgörande sätt är en stor tillgång för sysselsättningen i en ort, måste få förtur till råvaran innan transport sker ut från området.

Ett exempel är Särnasågens framtid. Efter branden tvekar nu Domänföretagen om huruvida sågen skall byggas upp. Skälen som åberopas är bl. a. att råvaran från området kan forslas till andra företag för förädling med kanske bättre ekonomiskt utbyte för företaget. Om ett företag av den storleken – ca 30 anställda – eventuellt skulle försvinna från Särna, hotas också ortens framtid. Då måste de totala samhällskonsekvenserna vägas in. Detta har kommunen och människorna i Särna rätt att kräva.

Jag vill fråga industriministern:

1. Hur ser regeringen på denna principiella fråga mot bakgrunden av Särnafallet?
2. Vad avser regeringen att vidta för åtgärder?

9 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 10 januari

1985/86:309 av *Göthe Knutson* (m) till kommunikationsministern om åtgärder för att minska järnvägstrafikens sårbarhet vid strömavbrott:

Mitt under julhelgen 1985 blev nattåget från Stockholm till Umeå stående på norra stambanan mellan Skorped och Mellansel. Ett strömavbrott hade inträffat. Av någon underlig anledning fungerade inte heller telefon och radio ombord i tågsättet. Tåget med hundratalet passagerare blev avskuret från yttervärlden.

Detta blev bekymmersamt. Kupéerna blev svårt nedkylda. Enligt uppgift var det 23 minusgrader. Och timmarna gick medan tågmästaren fick fotvandra flera kilometer i den snötyngda terrängen för att kunna larma SJ om tågstoppet.

Någon mat gick inte att få på tåget som efter sju timmars försening nådde fram till Umeå. I den svåra kylan blev det en otäck upplevelse för passagerarna.

Det har sagts hos SJ att det finns reservanordningar för radiokommunikation i händelse av strömavbrott. Fanns inga sådana på det aktuella tåget? Eller fungerade de inte? I så fall varför?

Jag vill fråga statsrådet om detta och huruvida statsrådet har för avsikt att vidta åtgärder så att liknande händelser inte riskerar att upprepas.

1985/86:310 av *Ivar Franzén* (c) till industriministern om storföretagens förhållande till småföretagen:

Industriministern har i många olika sammanhang betonat vikten av att skapa och bibehålla ett företagsklimat som främjar småföretagandet. En grundförutsättning för detta borde vara att inte stora och mycket lönsamma företag ytterligare kan öka sina vinster genom att låta småföretag bära de förluster som storföretagen är ansvariga för.

Kraftbolagens agerande avseende AB Linjebyggnads konkurs är upprörande. De vältrar över förluster på småföretag som deras "dotter", AB Linjebyggnad, genom oskicklighet åstadkommit i utlandsaffärer. Vattenfall anges också som medansvarig genom "dumpning" av priserna på linjebyggnad. Det är uppenbart att kraftbolagens agerande är till allvarlig skada för en småföretagarvänlig miljö.

Jag vill därför ställa följande fråga till industriministern:

Vilka åtgärder avser regeringen att vidta för att förhindra att storföretagen genom ett oansvarigt handlande försämrar förutsättningarna för småföretagen såsom exempelvis kraftbolagens agerande vid AB Linjebyggnads konkurs visar?

1985/86:311 av *Oswald Söderqvist* (vpk) till statsrådet *Ingvar Carlsson* om dumpningen av ammunition i Östersjön:

Miljöansvariga i danska folketinget kritiserar Sverige för att svenska myndigheter uppmanar svenska Östersjöfiskare att slänga tillbaka ammunition, t. ex., senapsgasgranater, i havet, när de får upp dem i sina nät. I Danmark gäller att sådan "fångst" skall föras i land och lämnas till ett upplag på Bornholm.

Prot. 1985/86:57
13 januari 1986

Meddelande om frågor

Jag vill fråga miljöministern:

Bör inte den svenska regeringen medverka till en harmonisering av bestämmelserna, så att det danska systemet skall gälla även för Sverige?

1985/86:312 av *Gunnar Biörck* i Värmdö (m) till statsministern om publiceringen av budgetpropositionen:

Vid ett tidigare riksmöte hade jag förmånen att med statsministern få diskutera den tidsmässiga diskrepansen mellan propositioners avlämnande till massmedia och till riksdagen. I år har budgeten publicerats dagen innan riksdagen mottagit den.

Är statsministern beredd att kommentera det inträffade?

10 § Kammaren åtskildes kl. 12.20.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Gunborg Apelgren